

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih : 31. 01. 2008
Sayı : 2008/876

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bugün; yetersiz sermaye birikiminin dışında, makroekonomik istikrarı sağlamadaki güçlükler, yüksek vergiler, sermayenin ve temel sınai girdilerin yüksek maliyetleri, teknolojik gelişmelere ayak uydurma konusundaki zorluklar, yenilik ve yeni teknoloji üretmede yetersizlik Türk sanayiinin rekabet gücünü olumsuz olarak etkileyen unsurlar olarak karşımıza çıkmaktadır

Özellikle son beş yıldan bu yana; gerek dünya, gerekse Türkiye ekonomisinde yaşanan gelişmeler, dışsal şok ve dalgalanmalar nedeni ile özellikle üreten kesimlerde, uygulanan ekonomi politikalarına yönelik eleştiriler gittikçe artmaya başlamıştır. KOBİ niteliğine sahip sanayicimiz ve üreticilerimiz sorunlarına yönelik şikâyetlerini, son birkaç yıldan buyana sıklıkla dile getirmeye başlamışlardır.

Dünyadaki mevcut ve muhtemel gelişmeleri, bilim ve teknolojiadaki eğilimleri, diğer sektörlerle etkileşimi, sosyal yapıdaki değişim ve ihtiyaçları da dikkate alarak, Türkiye'nin sürdürülebilir sanayi stratejisine yönelik bir çerçeve tasarlanmasını ve kayıtdışı istihdamın kayıt altına alınması, işgücü üzerindeki vergi yükünün azaltılması, istihdam destek hizmetlerinin yaygınlaştırılması ve girişimciliğin teşvik edilerek ilave istihdam yaratılması ile dinamik bir sınai işgücü oluşturulması araştırılarak güncel sanayi politikaları oluşturmak elzem olmuştur.

Gerekçesini ek'te arz ettiğimiz ve araştırma sırasında belirlenecek nedenlerle "Sanayi Sektörü ve Sanayicilerimizin Sorunları ve Çözüm Önerilerinin Araştırılması ve Gerekli Önlemlerin Alınması" amacıyla Anayasanın 98 inci TBMM iç tüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz. 31/01/2008

1. Ahmet Kenan TANRIKULU-İzmir
2. Oktay VURAL-İzmir
3. Mehmet ŞANDIR-Mersin
4. Ümit ŞAFAK-İstanbul
5. Abdülkadir AKCAN-Afyonkarahisar
6. Sabahattin ÇAKMAKOĞLU-Kayseri
7. Ali UZUNIRMAK-Aydın
8. Durmuşali TORLAK-İstanbul
9. Mustafa KALAYCI-Konya
10. Kadir URAL-Mersin
11. Beytullah ASİL-Eskişehir
12. Zeki ERTUGAY-Erzurum
13. Mümin İNAN-Niğde
14. İsmet BÜYÜKATAMAN-Bursa
15. Münir KUTLUATA-Sakarya
16. Kamil Erdal SİPAHİ-İzmir
17. Recep TANER-Aydın
18. Yılmaz TANKUT-Adana
19. Hasan ÇALIŞ-Karaman
20. Mustafa ENÖZ-Manisa
21. Emin Haluk AYHAN-Denizli
22. Şenol BAL-İzmir
23. Hasan ÖZDEMİR-Gaziantep
24. Murat ÖZKAN-Giresun
25. Ahmet BUKAN-Çankırı
26. Hakan COŞKUN-Osmaniye
27. Metin ERGUN-Muğla

GEREKÇE

Türkiye'de 1963'ten beri uygulanan beş yıllık kalkınma planı dönemlerinde "Sanayiye dayalı büyüme" temel amaçlardan biri olmuştur. Ancak, 1980 yılı öncesi ve sonrasında benimsenen sanayileşme stratejileri ve uygulanan ekonomi politikaları büyük farklılıklar arz etmiştir. 1980 yılına kadar ithal ikamesi politikası uygulanmış; 1980 yılından sonra ise, ihracata dönük sanayileşmenin uygulamaya konulmasıyla, piyasa ekonomisinin ilke ve esaslarının geliştirilmesi yönünde önemli gelişmeler kaydedilmiştir.

Bugün; yetersiz sermaye birikiminin dışında, makroekonomik istikrarı sağlamadaki güçlükler, yüksek vergiler, sermayenin ve temel sınai girdilerin yüksek maliyetleri, teknolojik gelişmelere ayak uydurma konusundaki zorluklar, yenilik ve yeni teknoloji üretmede yetersizlik Türk sanayiinin rekabet gücünü olumsuz olarak etkileyen unsurlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Küçük ölçekli sanayi işletmeleri ise; sınırlı kapasiteleri, verimlilik, kalite, pazarlama, teknik bilgi ve finansman alanlarında sorunlar yaşamaktadırlar. Ayrıca, haksız bir rekabet ortamı oluşmasına neden olan kayıt dışı istihdam önlenememektedir.

Sanayi; olabildiğince yerel kaynakları harekete geçiren, çevre normlarına uygun üretim yapan, tüketici sağlığını ve tercihlerini gözeten, yüksek nitelikli işgücü kullanan, stratejik yönetim anlayışını uygulayan, Ar-Ge'ye önem veren, teknoloji üreten, özgün tasarım ve marka yaratarak uluslararası pazarlarda yerini alan bir yapıya acilen kavuşturulmalıdır.

Türkiye'de sanayi politikalarının temel amacı artan dünya rekabet şartları altında sanayimizin rekabet gücünü ve verimliliğini artırarak dışa dönük bir yapı içerisinde sürdürülebilir büyümeyi sağlamayı hedeflemelidir. Bu bağlamda, oluşturulacak sanayi politikamız; girişimcilerin ve işletmelerin inisiyatif alabilecekleri, fırsatlar yaratabilecekleri ve potansiyellerini kullanabilecekleri, rekabete açık bir iş ortamını geliştirmeyi hedeflemek olmalıdır.

AB ve OECD ülkeleri ile yapılan kıyaslama ise en pahalı elektriğin Türk sanayi tarafından kullanıldığını ortaya koymaktadır.

Bunun yanı sıra 2008 yılında elektrik zammına ilaveten doğalgaza yapılan zam, finansal kiralama'daki (leasing) KDV artışı, SSK işveren prim yükünün ağırlığı sanayicimizin rekabet konusunda elini iyice zayıflatmıştır.

Özellikle son beş yıldan bu yana; gerek dünya, gerekse Türkiye ekonomisinde yaşanan gelişmeler, dışsal şok ve dalgalanmalar nedeni ile özellikle üreten kesimlerde, uygulanan ekonomi politikalarına yönelik eleştiriler gittikçe artmaya başlamıştır. KOBİ niteliğine sahip sanayicimiz ve üreticilerimiz sorunlarına yönelik şikâyetlerini, son birkaç yıldan buyana sıklıkla dile getirmeye başlamışlardır.

Unutulmamalıdır ki; hükümetler ve bürokrasinin, zemin hazırlayıcı ve yönlendirici desteği olmaksızın, işletmelerin çabası sonuçsuz kalacaktır.

Teşvik, istihdam, eğitim, finansmana erişim, teknoloji ve AR-GE konuları sanayinin gelişimi için önem arz etmektedir.

Yukarıda sunulan ve araştırma sırasında belirlenecek nedenlerle Anayasanın 98 ve TBMM iç tüzüğünün 104 ve 105'nci maddeleri uyarınca **“Sanayi Sektörü ve Sanayicilerimizin Sorunları Ve Çözüm Önerilerinin Araştırılması”** için bir Meclis araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.